

der skal gøres effektivt brug af den almindelige adgang for politiet til at kræve udåndingsprøve, vil merudgifterne hertil for indværende finansår skønmæssigt udgøre 150.000 kr.

Endelig bemærkes, at det for at opnå den præventive virkning, som er tilsigtet med promillegrænsen og adgangen til rutinemæssige alcotestprøver er nødvendigt at iværksætte en propagandakampagne om disse regler. Rådet for større færdselssikkerhed har oplyst, at udgifterne til en sådan kampagne vil andrage ca. 500.000 kr., heraf 270.000 kr. til en annonce i samtlige dagblade.

Til nr. 68.

Bestemmelsen bygger som nævnt i de almindelige bemærkninger i hovedsagen på det forslag til ændrede regler om spirituspåvirkede motorførere, som blev fremsat i straffelovrådets betænkning nr. 588/1970, dog at forbudsreglerne nu foreslås opdelt i en alvorlig overtrædelse, der i loven betegnes som spirituskørsel, og en mindre alvorlig overtrædelse, der foreslås betegnet som promillekørsel. En sådan ordning svarer til ordningerne i flere andre lande og er hensigtsmæssig af hensyn til udformningen af forslagens sanktionsbestemmelser.

Spirituskørsel vil efter *stk. 1* foreligge, hvor alkoholkoncentrationen i blodet under eller efter kørslen overstiger 1,20 promille. Promillekørsel vil efter *stk. 3* foreligge, hvis alkoholkoncentrationen i blodet under eller efter kørslen overstiger 0,80, men ikke 1,20 promille.

Hvad angår *stk. 2*, bemærkes, at der som anført af færdselssikkerhedskommissionen og straffelovrådet ved siden af promillereglen bør opretholdes en bestemmelse, der giver mulighed for domfældelse for spirituskørsel ud fra en konkret vurdering. Bestemmelsen tænkes anvendt, hvor blodprøve ikke har kunnet udtages eller anvendes, f.eks. fordi den pågældende er flygtet fra uheldsstedet og holder sig skjult så længe, at blodprøve ikke kan anvendes. Herudover er det hensigten, at bestemmelsen i *stk. 2* skal anvendes, hvor den pågældende ved at volde uheld eller nærliggende fare herfor eller ved grove kørselsfejl har demonstreret, at han ikke har haft herredømme over køretøjet. Foreligger der sådanne konkrete holdepunk-

ter for kørselsuegnethed, bør forholdet vurderes som spirituskørsel og henføres under *stk. 2*. Ved afgrænsningen af de tilfælde, hvor der af denne grund bør rejses tiltale for spirituskørsel, vil den nuværende retspraksis med hensyn til anvendelse af frihedsstraf over for personer, hvis promille på kørselstidspunktet har ligget under 1,20, kunne være vejledende.

Den indskrænkede rolle, som reglen i *stk. 2* vil komme til at spille i forbindelse med promillesystemet, foreslås markeret ved i formuleringen af den nuværende regel: „ude af stand til at føre køretøjet på fuldt betryggende måde“, at udelade ordet „fuldt“ og ved at sidestille overtrædelser af *stk. 2* med de alvorlige forhold, der er omfattet af hovedbestemmelsen om spirituskørsel i *stk. 1*.

Da det er hensigten stort set at afskaffe de kliniske lægeundersøgelser i sager om spiritus- og promillekørsel, er der ikke i *stk. 2*, som i den tilsvarende bestemmelse i straffelovrådets lovudkast, fastsat noget udtrykkeligt krav om, at den pågældende skal være „påvirket“ af spiritus i et sådant omfang, at han ikke kan føre køretøjet på betryggende måde.

Det er endvidere i straffelovrådets udkast udtrykkeligt nævnt, at den spiritus, som under eller efter kørslen bevirker en alkoholkoncentration i blodet, der overstiger lovens grænse, skal være indtaget „før kørslen“. Af redaktionelle grunde er det samme krav i *stk. 1* og *3* angivet med ordene „efter at have indtaget spiritus . . .“

Med hensyn til fastsættelsen af den alkoholkoncentration, som i de enkelte tilfælde kan lægges til grund ved anvendelsen af grænserne i *stk. 1* og *3*, henvises til færdselssikkerhedskommissionens og straffelovrådets betænkninger, herunder navnlig til den sidstnævnte betænkning side 66-68 og 93. Siden afgivelsen af straffelovrådets betænkning er det måleusikkerhedstillæg, der anvendes i praksis, på grund af sikrere målemetoder blevet nedsat fra de tidligere anvendte 0,15 til 0,10 promille.

I overensstemmelse med straffelovrådets forslag omfatter § 52 også spiritus- og promillekørsel med knallert, jfr. lovforslagets § 2, nr. 6 og 12, hvorefter knallerter fremtidig skal anses som motordrevne køretøjer. Der vil dog normalt kun blive rejst tiltale